

czwartek, 14.08.2025

Patron dnia - Święty Maksymilian Maria Kolbe, męczennik miłości i szaleniec Maryi

Św. Jan Paweł II nazwał go „męczennikiem miłości”, a bł. kard. Stefan Wyszyński „szaleńcem Maryi”. 14 sierpnia przypada wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika. Jest patronem Honorowych Dawców Krwi w Polsce, obrońców życia i dziennikarzy.

Św. Maksymilian Maria Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli k. Łodzi w ubogiej, ale religijnej i patriotycznej rodzinie Juliusza i Marianny Kolbe, z zawodu tkaczy. Na chrzcie otrzymał imię Rajmund, które po wstąpieniu do Zakonu Franciszkanów (Bracia Mniejsi Konwentualni), zostało mu zmienione na Maksymilian.

Po złożeniu pierwszych ślubów zakonnych (5 września 1911) wyjechał do Rzymu, gdzie przygotowywał się do kapłaństwa i pogłębiał swoją formację intelektualną, uwieńczoną doktoratem z filozofii i teologii. W Rzymie złożył śluby wieczyste (1 listopada 1914) i przyjął święcenia kapłańskie (28 kwietnia 1918). Tam też był świadkiem wydarzeń, które wywarły na nim trwałe piętno.

W roku 1917 wielki mistrz loży masonskiej i były burmistrz Wiecznego Miasta, żyd Ernest Nathan, zarządził uroczyste obchody 200-lecia powstania masonerii. Po ulicach stolicy chrześcijaństwa krążył wówczas pochód ze sztandarem Lucyfera depczącego św. Michała i wznoszone były bluźniercze okrzyki i groźby. Poruszony tymi wydarzeniami Maksymilian założył „Rycerstwo Niepokalanej”, którego głównym celem miało być „uświęcenie wszystkich pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej, oraz nawrócenie grzeszników, heretyków, schizmatyków, a przede wszystkim masonów”.

Po powrocie do Polski, mimo trawiącej go gruźlicy, podjął cały szereg inicjatyw w myśl przyświecającego mu hasła, aby „wszystko odnowić w Chrystusie przez Niepokalaną”. W roku 1922 rozpoczął wydawanie „Rycerza Niepokalanej”, czasopisma, które pod koniec lat 30. osiągnęło nakład prawie miliona egzemplarzy! W roku 1927, niedaleko Warszawy, powstał Niepokalanów, franciszkańska wspólnota, oddana modlitwie i apostołstwu, która w dniu wybuchu II Wojny Światowej była największą wspólnotą zakonną na świecie i jedną z największych w całej historii Kościoła. Drugi Niepokalanów powstał w roku 1930 w Japonii. W planie były kolejne, w Indiach i Chinach, ale przeszkodził temu wybuch wojny i zesłanie ojca Maksymiliana do obozu. Tam, w ciasnym bunkrze głodowym, powstało jednak największe jego „dzieło miłości” – oddał życie za drugiego człowieka, Franciszka Gajowniczka.

Z homilii Papieża Jana Pawła II w dniu kanonizacji Maksymiliana Marii Kolbego: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół” (J 15, 13). [Ojcu Maksymilianowi] dane było w sposób dosłowny wypełnić słowa Zbawiciela. [...] Przez śmierć, jaką poniósł na krzyżu Chrystus, dokonano się odkupienie świata, gdyż śmierć ta ma cenę najwyższej miłości. Przez śmierć, jaką poniósł ojciec Maksymilian, przejrysty znak tej miłości odnowił się w naszym stuleciu, tak bardzo zagrożonym grzechem i śmiercią. [...] Śmierć Maksymiliana Kolbego stała się znakiem zwycięstwa. Było to zwycięstwo odniesione nad całym systemem pogardy i nienawiści do człowieka, i tego co Boskie w człowieku – zwycięstwo podobne do tego, jakie odniósł na Kalwarii Pan nasz Jezus Chrystus”.

Św. Maksymilian Maria Kolbe zginął śmiercią męczeńską w wigilię uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny 14 sierpnia 1941 roku w Oświęcimiu. Beatyfikował go Papież św. Paweł VI 17 października 1971 roku, a kanonizował św. Jan Paweł II 10 października 1982 roku. (Ks. Arkadiusz Nocoń - Watykan)

Źródło:

<https://www.vaticannews.va/pl/kosciol/news/2024-08/patron-dnia-swiety-maksymilian-maria-kolbe-meczennik-milosci-i.html>